

תכנון וניתוח אלגוריתמים

הרצאה 22

מסלולים קצרים לפי

בלמן פורד

Bellman – Ford

מציאת משקל המסלולים הקצרים ביותר מקודקוד מקור יחיד.

◆ נתון גרף $G = (V, E)$ מכוון עם פונקציית משקל
 $W: E \rightarrow R$.

◆ כלומר, לכל קשת מתאימים משקל ממשי.

◆ להלן מספר דרישות לצורך ביצוע האלגוריתם.

◆ הגרף G מיוצג בעזרת מטריצת סמיכות (a_{ij}) ,

◆ המוגדרת כדלקמן :

◆ $a_{ij} =$

$$\begin{cases} E_{ij} & \text{אם קיימת קשת מכוונת } (i,j) \text{ (משקל על הקשת } (i,j)) \\ 0 & \text{אם } i=j \\ \infty & \text{אחרת} \end{cases}$$

◆ ב. $d[v]$ הוא משקל המסלול הקצר ביותר מקודקוד מקור 1 לקודקוד v .

- ג. המשקל על הקשת יכול להיות חיובי או שלילי
- בגרף אין מעגלים בעלי משקל שלילי.
- ד. עבור כל קודקוד v , נגדיר: $d^{(m)}[v]$ כמסלול הקצר ביותר מקודקוד מקור 1 לקודקוד v , בהנחה שהמסלול מכיל לא יותר מ- m קשתות.
- לכן $d^{(1)}[1] = 0$ ולכל צומת $j \neq 1$ $d^{(1)}[j] = a_{1j}$

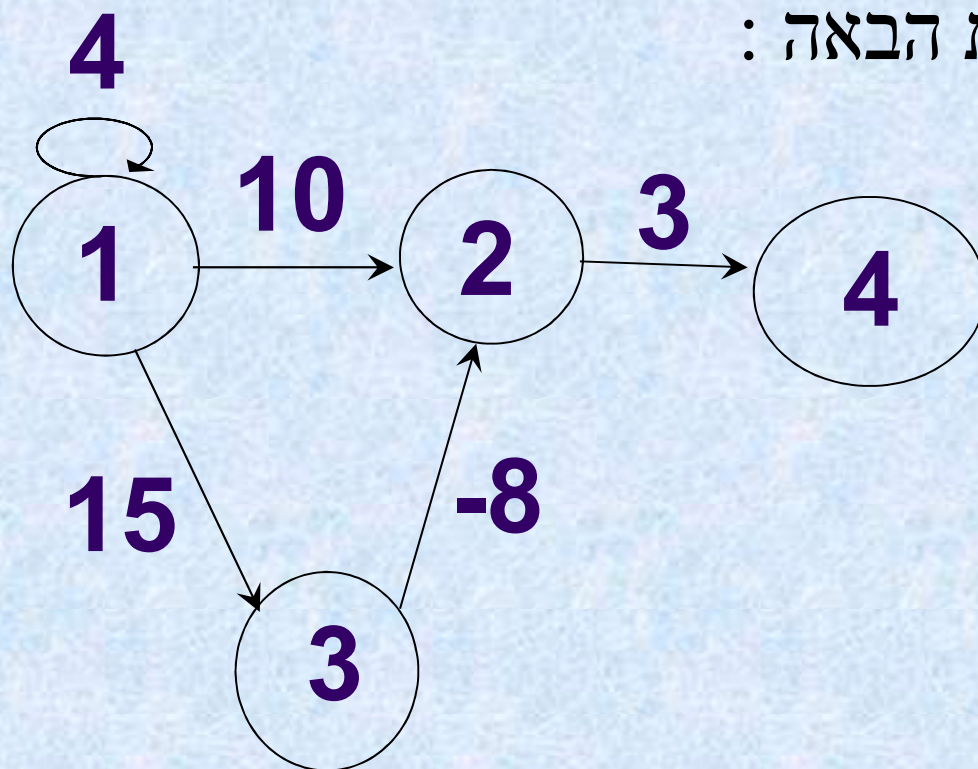
❖ מאחר ש- a_{1j} מתאר את משקל המסלול המינימלי
הזמני העובר דרך הקשת מקודקוד מקור 1
לקודקוד j .

❖ זו הערכה תחילית הכי טובה שאפשר לתת כאורך
המסלול המינימלי מקודקוד מקור לכל קודקוד j .

❖ אם אין קשת מקודקוד מקור לקודקוד j אזי הערכה
שתנתן ל- $d[j]$ הינו ∞ , שהוא a_{1j} .

לדוגמא עבור הרשת הבאה :

המיוצגת על ידי מטריצת סמיכות הבאה:

קודקוד יעד \ קודקוד מקור	1	2	3	4
1	4	10	15	∞
2	∞	0	∞	3
3	∞	-8	0	∞
4	∞	∞	∞	0

נקבל:

קודקוד V		1		2		3		4
$d^{(1)}[j]$		0		10		15		∞

 שים לב, למרות ש $a_{11}=4$, $d^{(1)}[1]$ קיבל את הערך 0.

◆ נניח שמספר הקודקודים בגרף הינו $|V| = n$ והם ממוספרים באופן אקראי מאחד ועד n .

◆ נתבונן על כל המסלולים הקצרים ביותר האפשריים מקודקוד מקור 1 לכל קודקוד K , עבור $1 \leq K \leq n$ ו $K \neq j$.

◆ כל מסלול כזה מכיל לא יותר מ $m - 1$ קשתות.

1

מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד 1
שעובר דרך לא יותר מ- m קשתות.

מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד 2
שעובר דרך לא יותר מ- m קשתות.

.

.

.

.

.

מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד K
שעובר דרך לא יותר מ- m קשתות.

.

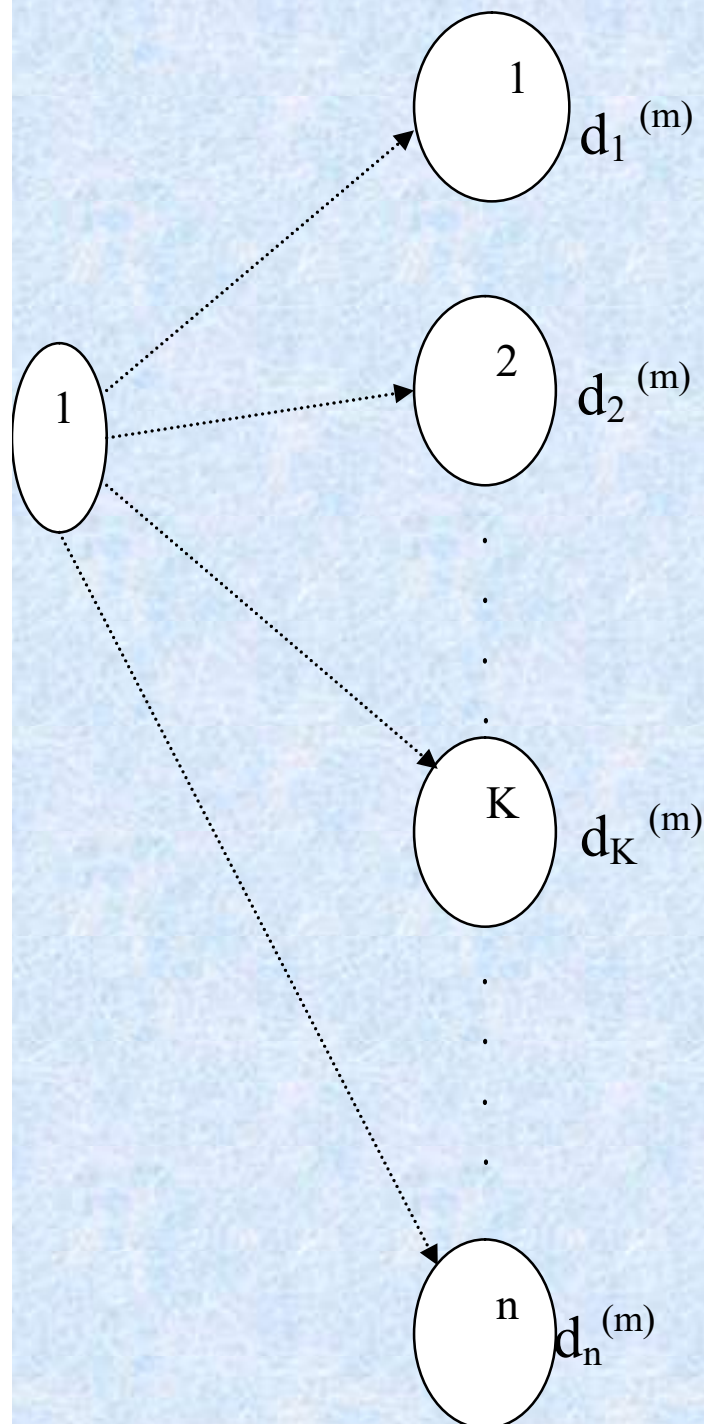
.

.

.

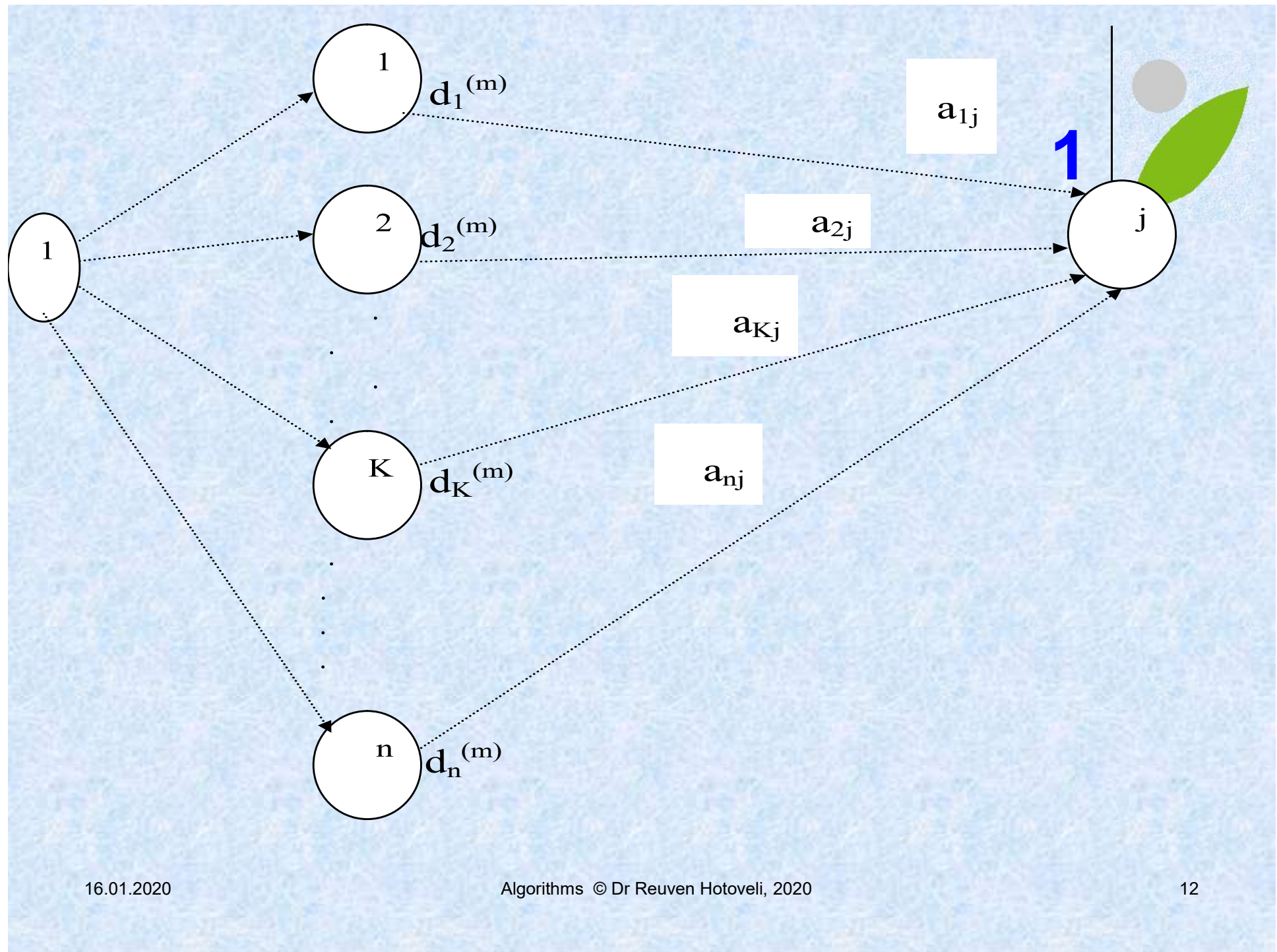
.

מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד n
שעובר דרך לא יותר מ- m קשתות.

כעת מכל קודקוד K , עבור $1 \leq K \leq n$ ו $K \neq j$,
נתבונן על הקשת a_{kj} (אם הקשת לא קיימת אז
במטריצת הסמיכות בכל מקרה מופיע ערך ∞ ,
המציין שהקשת לא קיימת.)
נקבל:

ובכן מה קיבלנו?

❖ - קיבלנו מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד j העובר דרך הקודקוד 1 ובסך הכל המסלול הזה עובר דרך לא יותר מ- $(m+1)$ קשתות. משקל המסלול הוא: $d^{(m)}[1] + a_{1j}$

❖ - קיבלנו מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד j העובר דרך הקודקוד 2 ובסך הכל המסלול הזה עובר דרך לא יותר מ- $(m+1)$ קשתות. משקל המסלול הוא: $d^{(m)}[2] + a_{2j}$

❖ - קיבלנו מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד j העובר דרך הקודקוד 3 ובסך הכל המסלול הזה עובר דרך לא יותר מ- $(m+1)$ קשתות . משקל המסלול הוא:

$$d^{(m)}[3] + a_{3j}$$

❖ - קיבלנו מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד j העובר דרך הקודקוד K ובסך הכל המסלול הזה עובר דרך לא יותר מ- $(m+1)$ קשתות . משקל המסלול הוא:

$$d^{(m)}[K] + a_{Kj}$$

$$\min_{K=1}^n \{ d^{(m)}[K] + a_{Kj} \} \quad \text{לכן הביטוי הבאף}$$

לכל $K \neq j$

מתאר את משקל המסלול הקצר מקודקוד מקור 1 לקודקוד j ,
אשר מכיל לא יותר מ- $(m+1)$ קשתות.

אך יתכן שהביטוי $d^{(m)}[j]$, אשר מתאר את המשקל של
המסלול הקצר מקודקוד מקור 1 לקודקוד j אשר מכיל לא
יותר מ- m קשתות, בעל ערך יותר קטן מאשר המסלול
שמכיל לכל היותר $(m+1)$ קשתות.

❖ אי לכך המסלול בעל המשקל הקטן ביותר מקודקוד
מקור 1 לקודקוד j , אשר מכיל לא יותר מ- $(m+1)$
קשתות מסומן כ $d_j^{(m+1)}$ ומוגדר כ:

$$d_j^{(m+1)} = \min \{ d_j^{(m)}, \min_{k \neq j} \{ d_k^{(m)} + a_{kj} \} \}$$

❖ והביטוי נכון לכל קודקוד j , כאשר $2 \leq j \leq n$.

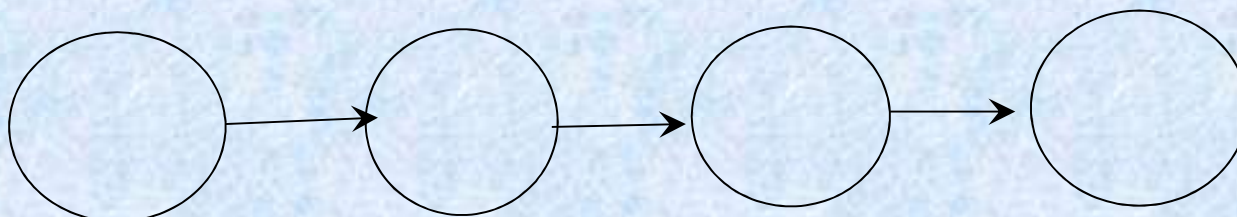

❖ מאחר שהרשת לא מכילה מעגלים בעלי משקל שלילי
אזי משקל המסלול הקצר ביותר מכל קודקוד v לעצמו
(מסלול מעגלי) הינו אפס.

❖ לאור זאת אם בגרף יש n קודקודים אזי המסלול
הפשוט, שהינו מסלול קצר, מכיל לא יותר מ- $(n-1)$
קשתות.

❖ לדוגמא, עבור $n=4$ בגרף הבא:

❖ קל לראות כי המסלול הקצר יכול להכיל לכל היותר 3 קשתות.

◆ מכאן נסיק כי : d_j - משקל המסלול הקצר ביותר
מקודקוד מקור לקודקוד j הינו $d_j^{(n-1)}$, מאחר שאם
בגרף $|V|=n$ קודקודים אזי המסלול הקצר מקודקוד
מקור לקודקוד j מכיל לכל היותר $(n-1)$ קשתות.

◆ מכאן נסיק כי לכל קודקוד j : בעזרת $d_j^{(1)}$ נמצא את
 $d_j^{(2)}$, בעזרת $d_j^{(2)}$ נמצא את $d_j^{(3)}$ וכן הלאה עד
שנגיע ל $d_j^{(n-1)}$.

◆ כעת נסכם את האלגוריתם של בלמן- פורד.

צעד 1

$$d^{(1)}[1] \leftarrow 0 \quad 1.1$$

1.2 לכל קודקוד j , כאשר $j=2\dots n$ בצע:

$$d^{(1)}[j] \leftarrow a[1][j]$$

$$Pa[1] \leftarrow \text{nil} \quad 1.3$$

1.4 לכל קודקוד j , כאשר $j=2\dots n$ בצע:

אם קיימת קשת $(1, j)$ אז בצע: $Pa[j] \leftarrow 1$

אחרת בצע: $Pa[j] \leftarrow \text{'__'}$

צעד 2

2.1 לכל $m=1 \dots n-2$ בצע:

2.1.1 לכל קודקוד j , כאשר $j=2 \dots n$ בצע:

2.1.1.1 לכל קודקוד K , כאשר $K \neq j$ וגם $K=2 \dots n$ בצע:

$\text{temp} \leftarrow \min \{ d^{(m)}[K] + a[K][j] \}$

2.1.1.2 אם $\text{temp} < d^{(m)}[j]$ אז בצע:

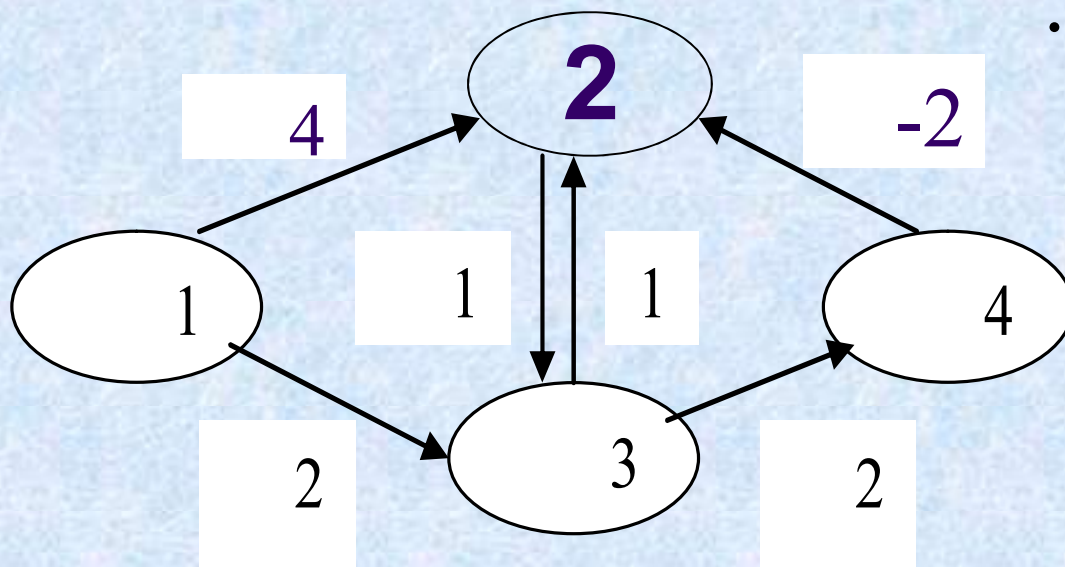
2.1.1.2.1 $\text{Pa}[j] \leftarrow K$

2.1.1.2.2 $d^{(m+1)}[j] \leftarrow \text{temp}$

אחרת בצע: $d^{(m+1)}[j] \leftarrow d^{(m)}[j]$

נדגים את ההרצה של האלגוריתם Bellman-Ford על הרשת הבאה:

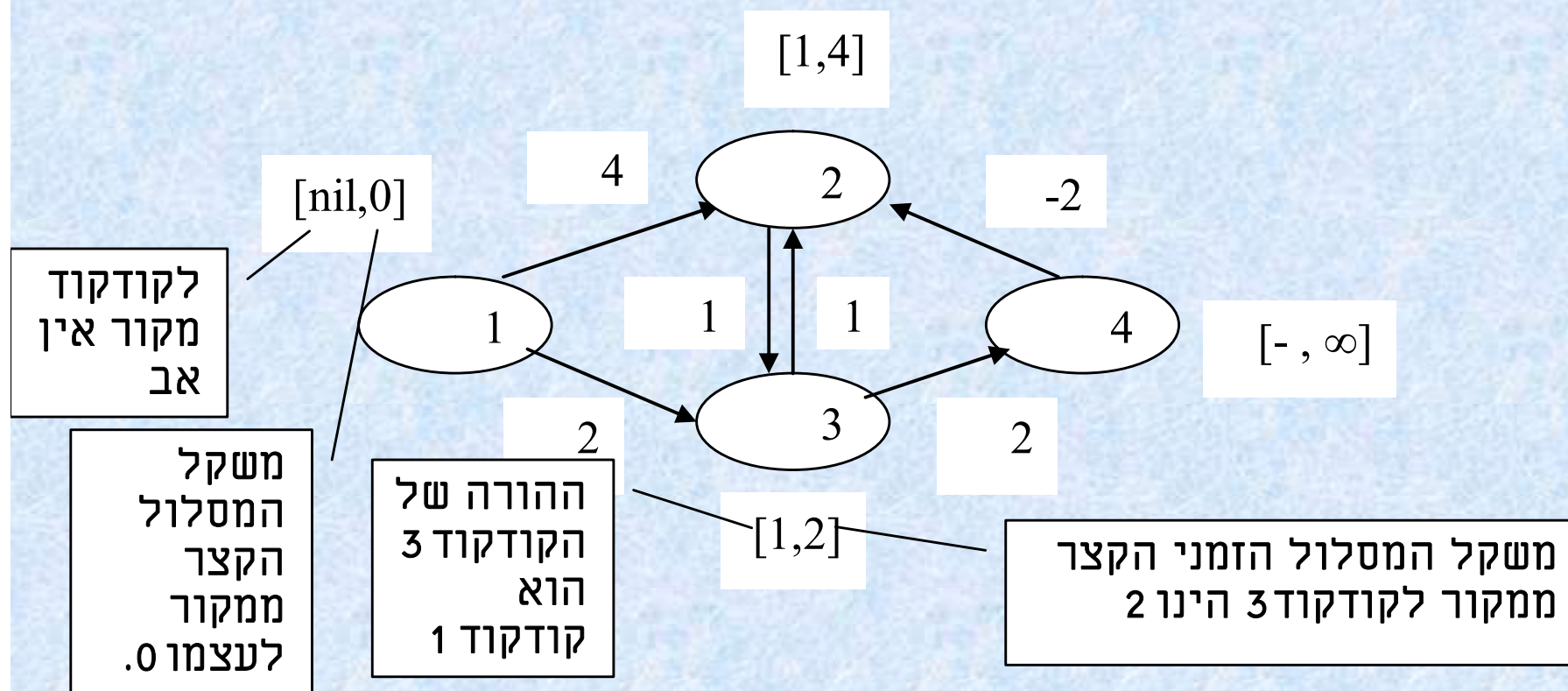

- ◆ נניח שקודקוד מקור הינו קודקוד 1.
- ◆ בתהליך התיאור של האלגוריתם סמוך לכל קודקוד v של הגרף המכוון מופיעים שני מספרים :
 - ◆ השמאלי מייצג את הקודקוד שהינו "הורה" ($Pa[v]$) של הקודקוד v .
 - ◆ הימני מייצג את אורך המסלול הקצר ביותר מקודקוד מקור 1 לקודקוד v שהוא ($d[v]$).

❖ לאחר צעד 1 של האלגוריתם תמונת הרשת הינה:

לכן מתקבל:

קודקוד v	1	2		3		4
d[v]	0	4		2		∞

מאחר וברשת זו מספר הקודקודים הוא $|V|=n=4$, אז הלולאה המרכזית (2.1) תתבצע פעמיים בלבד.

פעם אחת כאשר $m=1$ ופעם שניה כאשר $m=2$.

משקל המסלול מ-1 ל-2 דרך קודקוד 1 הוא: 4

משקל המסלול מ-1 ל-2 דרך קודקוד 3 הוא: 3

משקל המסלול מ-1 ל-2 דרך קודקוד 4 הוא: ∞

אך $\min\{4, 3, \infty\} = 3$

ולכן $\min\{d[2] \equiv 4, 3\} = 3$

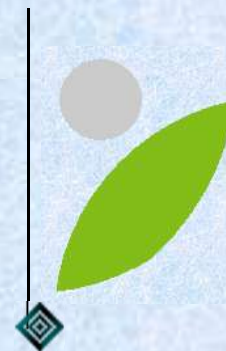

כלומר קיים מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד 2
העובר דרך קודקוד 3 .

אורכו של המסלול הוא 3 והוא עובר דרך לא יותר
מ- 2 קשתות.

אי לכך נצמיד לקודקוד 2 תג $[3, 3]$

משקל המסלול המינימלי "ההורה"

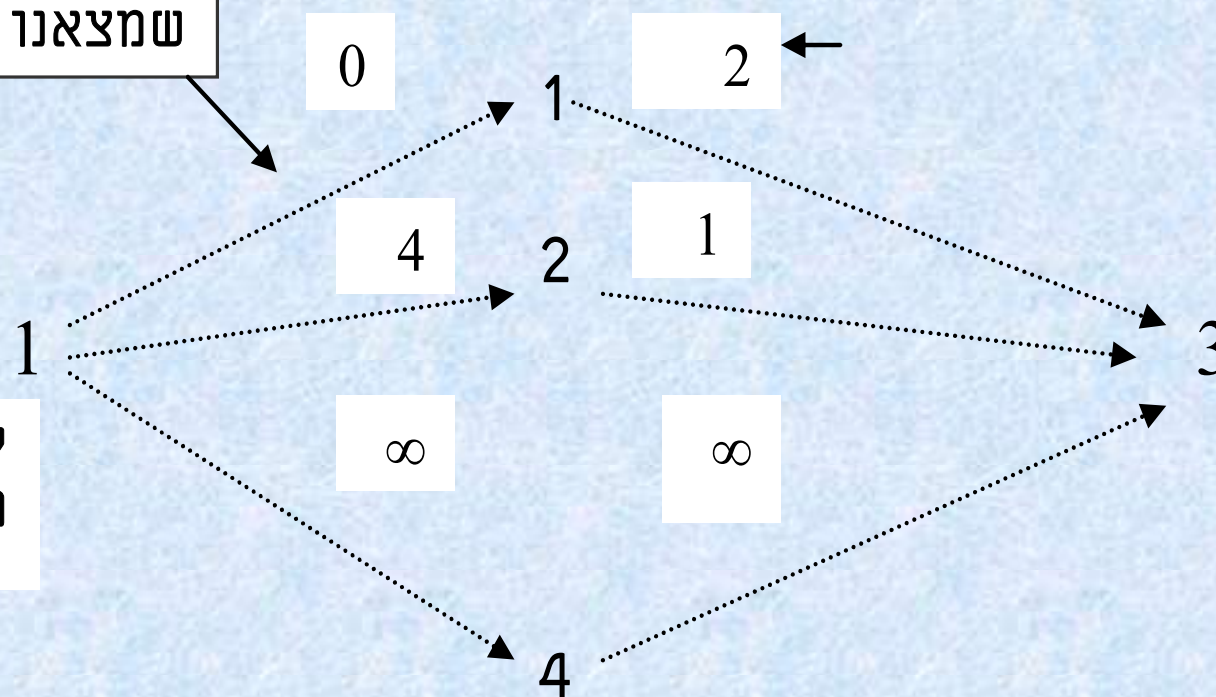

בחירת המסלול 1→3

1

משקל המסלול
הזמני הקצר
שמצאנו עד כה

קודקוד
מקור

משקל המסלול מ-1 ל-3 דרך קודקוד 1 הוא: 2
משקל המסלול מ-1 ל-3 דרך קודקוד 2 הוא: 5
משקל המסלול מ-1 ל-3 דרך קודקוד 4 הוא: ∞

קל לראות כי:

$\min \{2, 5, \infty\} = 2$ כלומר משיגים את המינימום דרך קודקוד 1.

אך $\min \{d[3] \equiv 2, 2\} = 2$

❖ כלומר קיים מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד 3 העובר דרך קודקוד 1 .

❖ אורכו של המסלול הוא 2 , כך שהמסלול עובר דרך לא יותר מ- 2 קשתות.

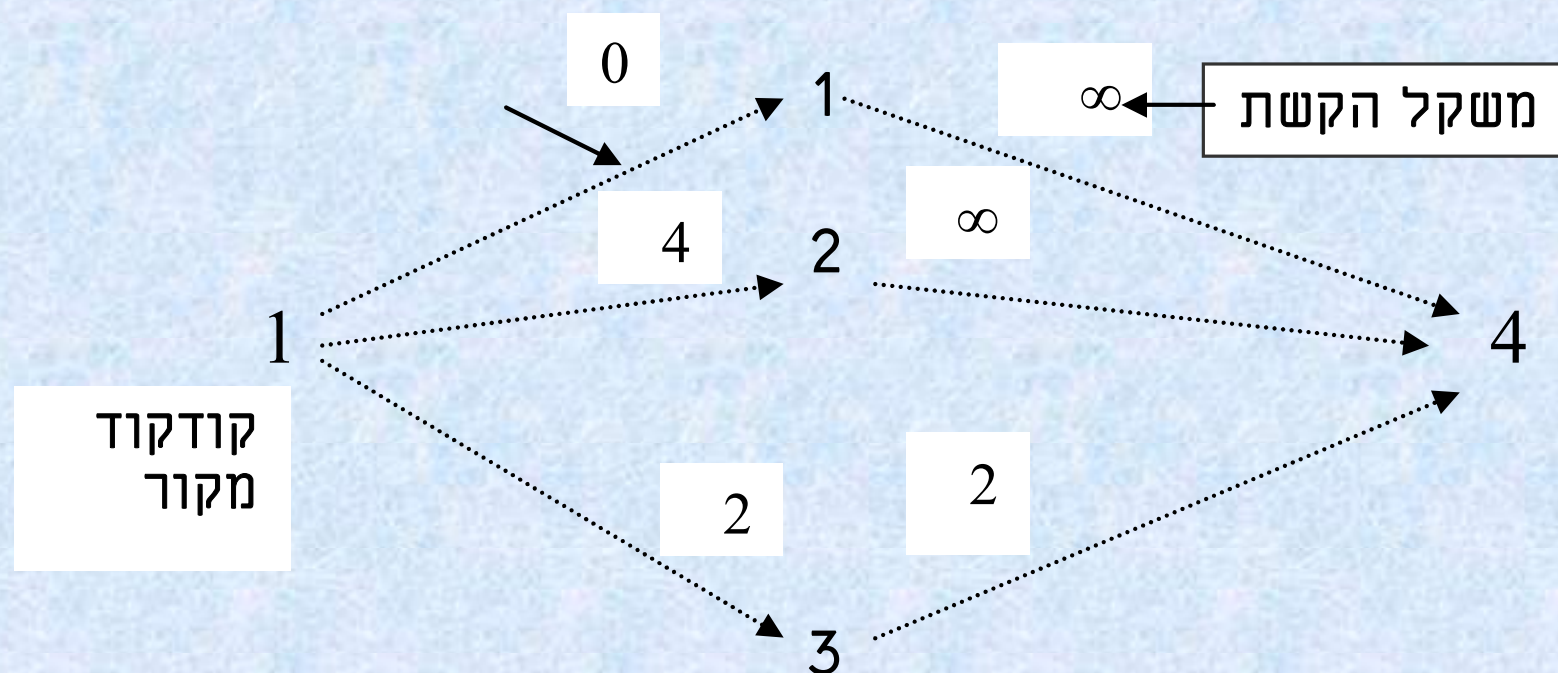
❖ אי לכך נצמיד לקודקוד 3 תג $[1,2]$.

אורך המסלול המינימלי "ה"הורה"

❖ אגב, במקרה זה לא קיימת הקשת $(1,1)$. לכן המסלול מ- 1 ל- 3 עובר דרך קשת אחת והיא $(1,3)$.

בחינת המסלול 1 → 4

משקל המסלול מ-1 ל-4 דרך קודקוד 1 הוא: ∞ ♦

משקל המסלול מ-1 ל-4 דרך קודקוד 2 הוא: ∞ ♦

משקל המסלול מ-1 ל-4 דרך קודקוד 4 הוא: 4 ♦

קל לראות כי: $\min\{\infty, \infty, 4\} = 4$ ♦

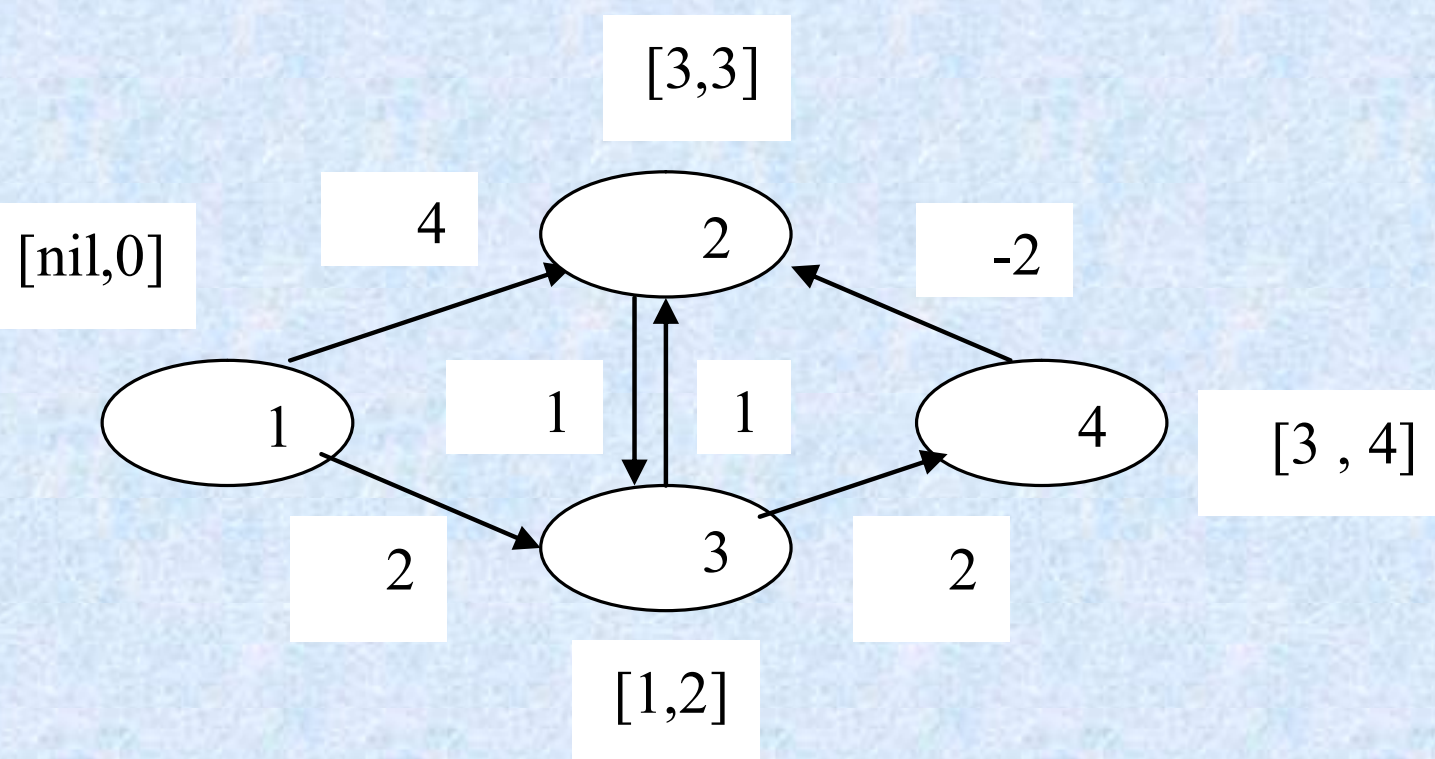
כלומר משיגים את המינימום דרך קודקוד 3. ♦

אך $\min\{d[4] \equiv \infty, 4\} = 4$, כלומר קיים מסלול ♦

מקודקוד מקור 1 לקודקוד 4 העובר דרך קודקוד 3
ואורכו 4, כך שהמסלול עובר דרך לא יותר מ-2 קשתות.

בתום האיטרציה הראשונה תמונת המצב הינה:

שיים לב לשינויים שחלים בתגים הסמוכים לקודקודי הגרף.

לסיכום האיטרציה הראשונה, להלן אורכי המסלולים הקצרים מקודקוד מקור (1) לכל קודקוד אחר (V) :

קודקוד v	1	2	3	4
$d^{(2)}[v]$	0	3	2	4

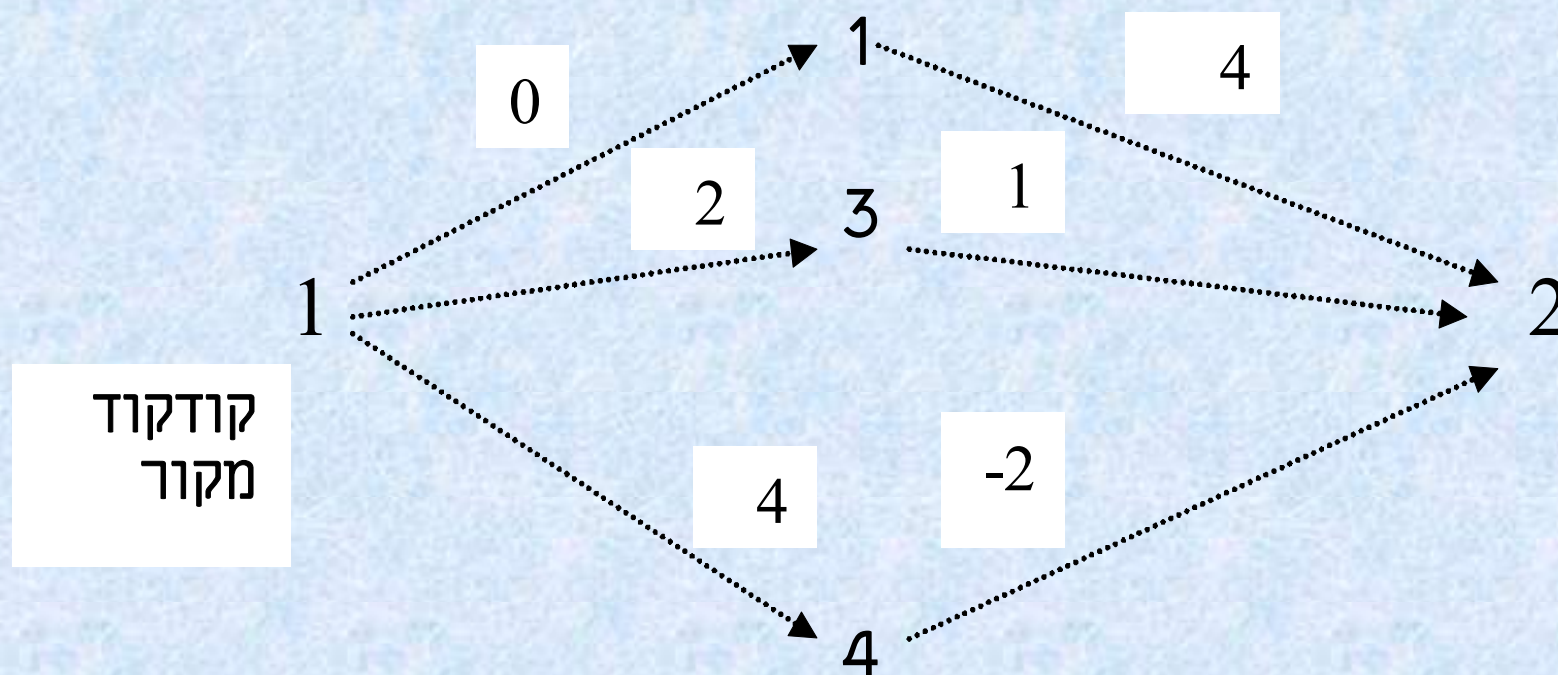

❖ איטרציה שניה ($m=2$)

❖ באיטרציה זו לכל קודקוד v נמצא את משקל המסלול הזמני הקצר מקודקוד מקור 1 לכל קודקוד v בגרף, כך שהמסלול עובר דרך לא יותר מ- $3(m+1)$ קשתות.

בחינת המסלול $1 \rightarrow 2$

משקל המסלול מ-1 ל-2 דרך קודקוד 1 הוא: 4

משקל המסלול מ-1 ל-2 דרך קודקוד 3 הוא: 3

משקל המסלול מ-1 ל-2 דרך קודקוד 4 הוא: 2

קל לראות כי: $\min\{4,3,2\}=2$

כלומר משיגים את המינימום דרך קודקוד 4.

אך $\min\{d[2] \equiv 3, 2\}=2$

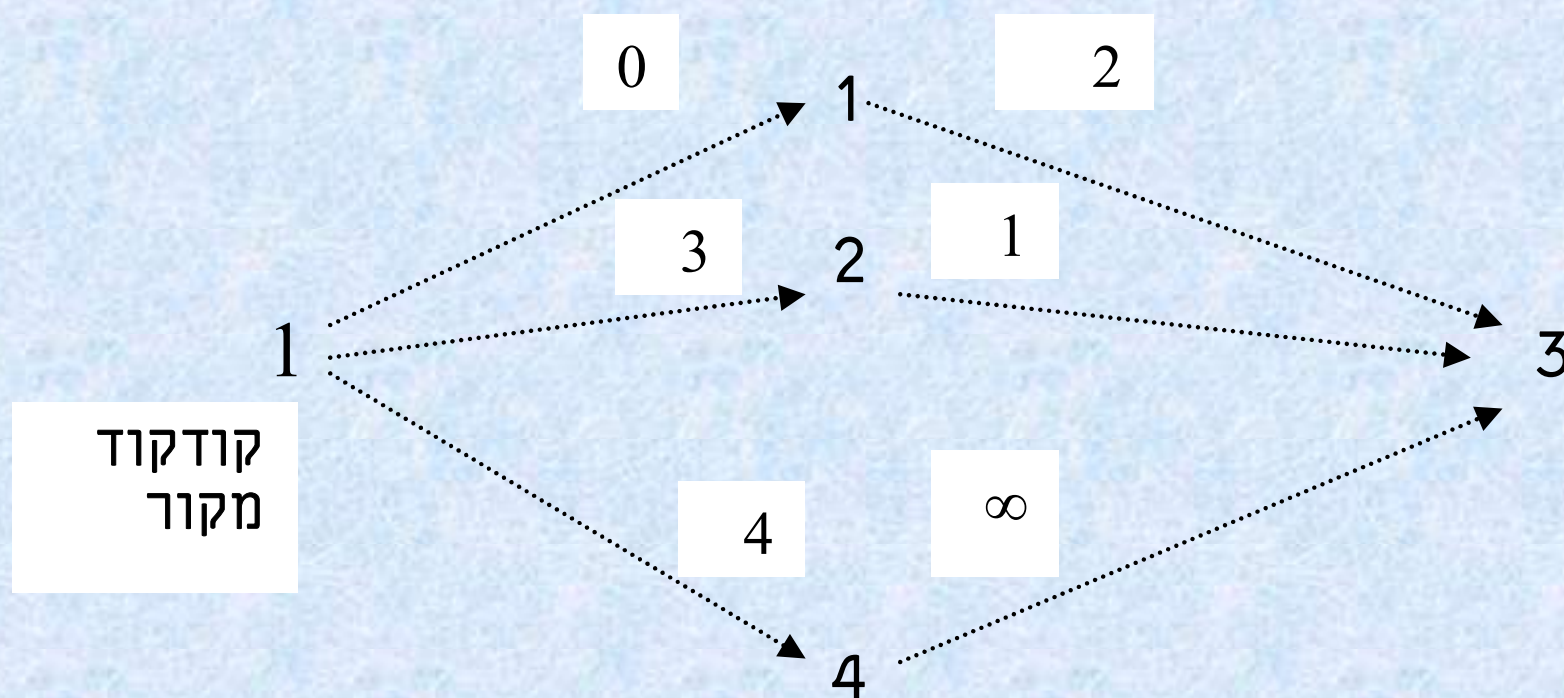
- ❖ כלומר קיים מסלול מקודקוד מקור 1 לקודקוד 2 העובר דרך קודקוד 4 .
- ❖ אורכו של המסלול הוא 2 , כך שהמסלול עובר דרך לא יותר מ- 3 קשתות .

❖ אי לכך נצמיד לקודקוד 2 תג : $[4, 2]$

אורך המסלול המינימלי "ההורה"

בחינת המסלול $1 \rightarrow 3$

- משקל המסלול מ-1 ל-3 דרך קודקוד 1 הוא: 2
- משקל המסלול מ-1 ל-3 דרך קודקוד 2 הוא: 4
- משקל המסלול מ-1 ל-3 דרך קודקוד 4 הוא: ∞

קל לראות כי: $\min\{2,4,\infty\}=2$

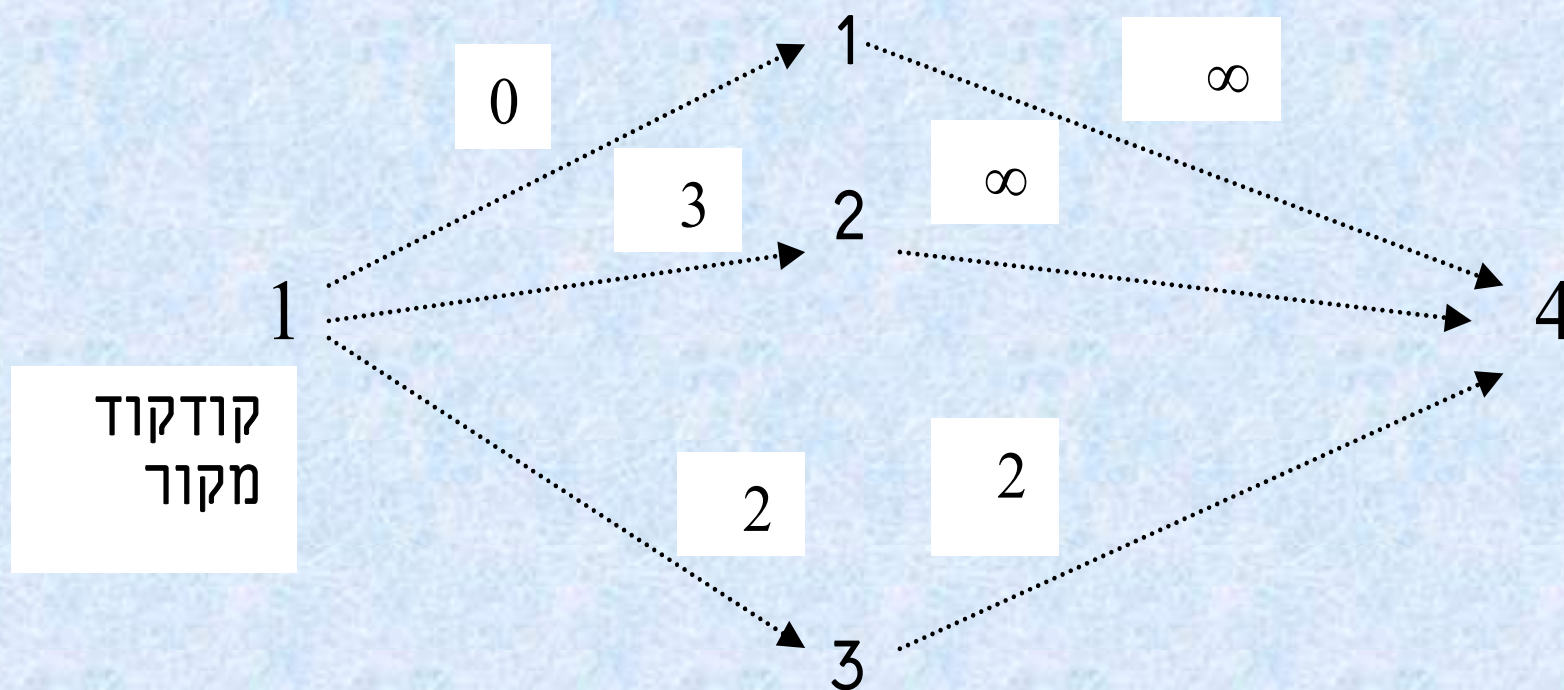
כלומר משיגים את המינימום דרך קדקוד 1.

אך $\min\{d[3] \equiv 2, 2\}=2$

כלומר אין שיפור באורך המסלול הקצר, משקל המסלול הקצר העובר דרך לכל היותר 3 קשתות הוא לא יותר קטן מאשר המסלול הקצר העובר דרך לכל היותר 2 קשתות.

בחינת המסלול 1 → 4

משקל המסלול מ-1 ל-4 דרך קודקוד 1 הוא: ∞ ♦

משקל המסלול מ-1 ל-4 דרך קודקוד 2 הוא: ∞ ♦

משקל המסלול מ-1 ל-4 דרך קודקוד 3 הוא: 4 ♦

קל לראות כי: $\min\{\infty, \infty, 4\} = 4$ ♦

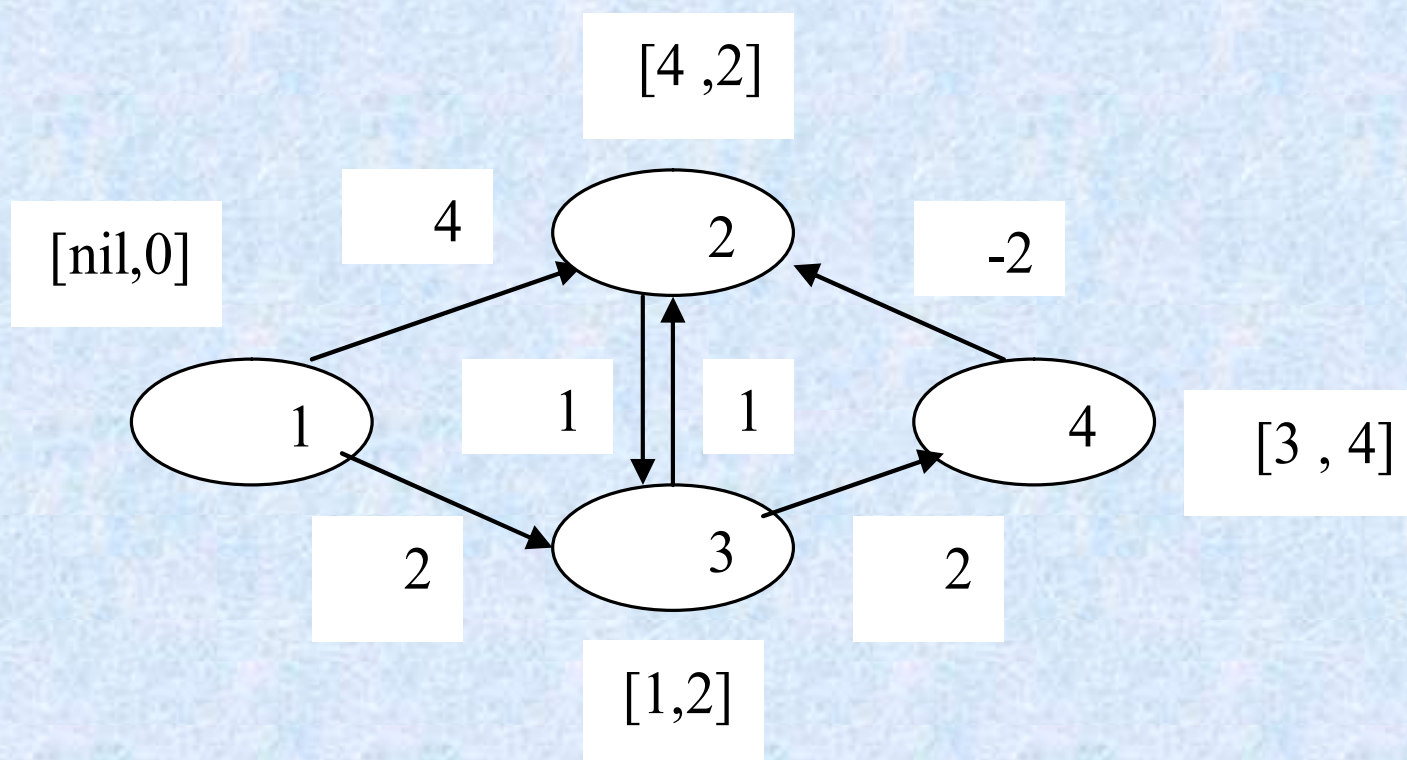
כלומר משיגים את המינימום דרך הקודקוד 3. ♦

אך $\min\{d[4]=4, 4\} = 4$ והתג שעל הקודקוד 4 לא ♦

השתנה.

בתום האיטרציה השניה תמונת המצב הינה:

❖ שים לב ! השינוי חל בתג של הקודקוד 2 בלבד .

❖ לסיכום האיטרציה השנייה , להלן אורכי המסלולים
הקצרים מקודקוד מקור (1) לכל קודקוד אחר v :

קודקוד v	1	2	3	4
$d^{(3)}[v]$	0	2	2	4

❖ כאמור מאחר שמספר הקודקודים $|V| = n = 4$ אז המסלול הקצר מקודקוד מקור (1) לקודקוד v , לכל $v \neq 1$, הינו $d[v]$ והוא שווה ל $d^{(n-1)}[v] = d^{(3)}[v]$.

❖ לסיכום, להלן אורכי המסלולים הקצרים מקודקוד מקור (1) לכל קודקוד v בגרף:

קודקוד v	1	2	3	4
משקל המסלול הקצר	0	2	2	4

❖ מסלולים אלו לא ניתנים לשיפור ולכן הם נקראים מסלולים אופטימליים.

❖ כאמור בעזרת המערך Pa ניתן לקבוע מהו המסלול עצמו, למשל עבור המסלול $1 \rightsquigarrow 2$ המסלול הינו (מהסוף להתחלה) קודם קודקוד 2, "ההורה" של קודקוד 2 הינו קודקוד 4, "ההורה" של קודקוד 4 הינו קודקוד 3 ; "ההורה" של קודקוד 3 הינו קודקוד 1 ולקודקוד 1 אין "הורה" כיוון שהוא המקור.

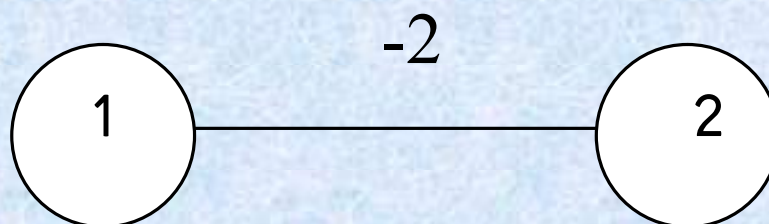
❖ לכן המסלול הינו $1 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \rightarrow 2$.

❖ הערה חשובה ! אלגוריתם של בלמן – פורד פועל כהלכה בתנאי שהגרף מכוון .

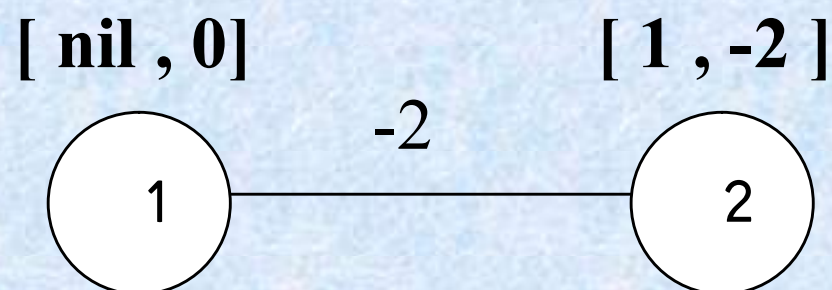
❖ נראה זאת בדרך השלילה : נניח שניתן להריץ אלגוריתם בלמן – פורד על גרף לא מכוון.

❖ ניקח את הגרף הבא :

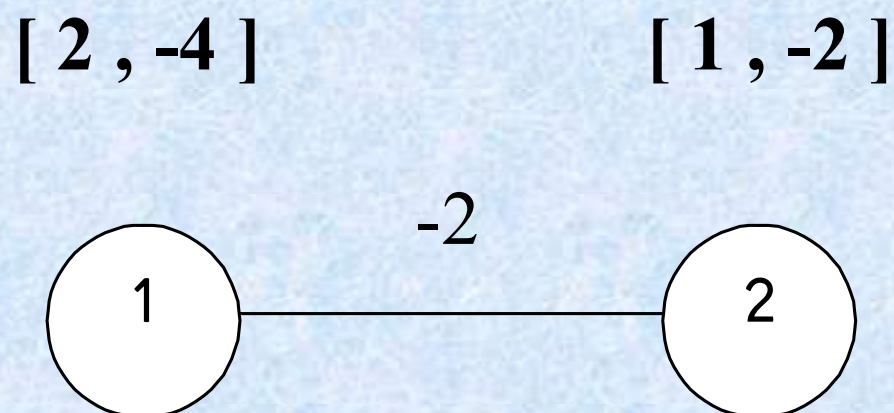

תמונת המצב בהתחלה היא :

אחר כך נקבל את התמונה הבאה :

❖ אחר כך נקבל את התמונה הבאה :

וכן הלאה.

❖ כך אפשר להמשיך ללא סוף הלוך וחזור על הקשת השלילית והאלגוריתם נתקע בלולאה אינסופית. לכן נקבע שהאלגוריתם לא יפעל על גרף לא מכוון.

יעילות האלגוריתם של בלמן – פורד ◆

נתון גרף $G = (V, E)$ ◆

צעד 1 דורש זמן $O(|V|)$ ◆

צעד 2 דורש זמן $O(|V|^3)$ ◆

עקב 3 הלולאות המקוננות הבאות: ◆

for m $\rightarrow O(|V|)$ ◆

for j $\rightarrow O(|V|)$ ◆

for k $\rightarrow O(|V|)$ ◆

◆ טענה: נתון גרף מכוון $G = (V, E)$ עם פונקצית משקל

$W : E \rightarrow \mathbb{R}$ נריץ על גרף זה אלגוריתם של בלמן – פורד.

◆ כאמור אורך המסלול הקצר של צומת כלשהו v בגרף

הינו $d[v]$ והוא שווה ל $-d^{(n-1)}[v]$.

◆ הרשת מכילה מעגל שלילי אם ורק אם

$d^{(n)}[v] < d^{(n-1)}[v]$ עבור קודקוד כלשהו v בגרף.

ניסוח אחר של האלגוריתם בלמן פורד

- ◆ האלגוריתם מחזיר ערך בוליאני המציין אם קיים או לא קיים בגרף מעגל בעל משקל שלילי שניתן להגיע אליו מן המקור.
- ◆ אם קיים מעגל כזה האלגוריתם מודיע שלא קיים פתרון לבעיה.
- ◆ אם לא קיים מעגל כזה האלגוריתם יוצר את המסלולים הקצרים ביותר ואת משקליהם.

- ◆ Bellman-Ford(G, w, s)
- ◆ 1. INITIALIZE-SINGLE-SOURCE(G, s)
- ◆ 2. for $i \leftarrow 1$ to $|V|-1$ do
- ◆ for each edge $(u, v) \in E$
- ◆ do Relax(u, v, w)
- ◆ 3. for each edge $(u, v) \in E$ do
- ◆ if $d[v] > d[u] + w(u, v)$
- ◆ then return FALSE
- ◆ 4. return TRUE

ניסוח אחר של האלגוריתם

◆ INITIALIZE-SINGLE-SOURCE(G, s)

◆ 1. for each vertex $v \in V$ do

◆ 1.1 $d[v] \leftarrow \infty$

◆ 1.2 $\pi[v] \leftarrow NIL$

◆ 2. $d[s] \leftarrow 0$

◆ כאשר $\pi[v]$ הוא קודקוד "קודם" של v .

טכניקת ההקלה (relaxation) :

 RELAX(u, v, w)

 1. if $d[v] > d[u] + w(u, v)$ then

 1.1 $d[v] \leftarrow d[u] + w(u, v)$

 1.2 $\pi[v] \leftarrow u$

◆ משפט 3 בודק אם קיים מעגל בעל משקל שלילי ומחזיר את הערך הבוליאני המתאים.

◆ קל לראות שסיבוכיות זמן הריצה של האלגוריתם היא:
 $O(VE)$.